

**SZENT ISTVÁN KIRÁLY,
MAGYARORSZÁG FŐ VÉDŐSZENTJE**

Nemzeti életünk jelentős évfordulót ünnepel: a keresztény Magyarország fennállásának ezeréves évfordulóját. A magyarság pogány népként érkezett keletről a Kárpátoktól övezett és a Dunától, Tiszától öntözött síkságra. Elsősorban a csatákban mutatkoztak meg kiváló képességeik.

Géza és Sarolta fia, István 18-20 éves lehetett, amikor a magyar nép királya lett. Ilyen körülmények között könnyen beláthatjuk, milyen nagy személyes értéke és kegyelmi ajándéka volt a keresztény hit. Még akkor is, ha már apja, Géza is valamennyire keresztény volt, ha ő már gyermekkorában kapta meg a keresztiség szentségét, és ha kiváló nevelője is volt Szent Gellért személyében. Vajon milyen körülmények között alakult ki keresztény öntudata, és mi alapozta meg ezt? Amikor már fölszentelt királyként szembe kellett néznie a pogány Koppány lázadásával, hogyan jutott el addig a döntésig, hogy a keresztény magyar államiságot fegyverrel is meg kell védenie? Ezek mind vallásos életének személyes titkai, ennek eredményét azonban világosan ismerjük. Még azon az áron is megvédte a keresztény hitet, hogy eközben magyar vér folyt a csatában. A másik döntés ugyancsak karizmatikus kegyelmi ajándékot és kormányzási tehetséget tételezett fel. Döntenie kellett arról, hogy a keleti kereszténység vagy a nyugati kereszténység népeihez csatlakozzon-e? Anyja bizánci keresztény volt, az ország keleti és déli részén bizánci szertartású monostorok, templomok emelkedtek, bizánci missziós püspök tevékenykedett az országban. Ő mégis II. Henrik leányát, Gizellát vette feleségül, kíséretében lovagok jöttek nyugatról nagy számban, és bencés szerzetesek alapítottak kolostorokat, amelyek közül Pannonhalma volt a legnevezetesebb, és az is maradt napjainkig. Mint uralkodó, azonban továbbra is pártfogolta a keleti keresztényeket. Székesfehérvárott rendszeresen törvényt napokat tartott, ahol panaszokat hallgatott meg, igazságot szolgáltatott.

A mai keresztény magyarság kulcskérdése ugyancsak a szilárd katolikus hívő magatartás kialakítása. Ma ehhez kevés segítséget nyújtanak a keresztény kultúra művészeti, irodalmi és tudományos eredményei. Ma már sehol nincs keresztény társadalom, ezek értékeit turisták nézik múzeumokban, képtárakban, templomokban. A mai életet a televízió műsora táplálja, a számítógépek Internet-hálózata, a jobb kereseti lehetőségek, és még sok minden ehhez hasonló.

Hitünk megalapozásához keressük meg azokat az utakat, amelyek megfelelnek a mai helyzetnek! Milyen nagyszerű lenne, ha a keresztény családok tagjai ilyen szellemben alakítanák családi életüket, gyermekeik vallásos nevelését! Ezt alapozza meg a mai evangélium tanítása: "Mindaz, aki hallgatja tanításomat és tettekre is váltja, hasonlít a bölcs emberhez, aki házát sziklára építette." (Mt 7,24 s.köv.)

MK

KARITÁSZ TOVÁBBKÉPZÉS

Augusztus 2-án, vasárnap megérkeztem Szeged - Domaszékre, ahol Karitászt továbbképzésen vettünk részt velem együtt hatvanan. Festőien kellemes környezet fogadott mikor megérkeztem. Gyönyörűen fölújított főépület mellett a húst adó lombos fák árnyékolta hús faházakban szállásoltak el minket. Velünk tartott az országos karitászt igazgatója Écsy Gábor atya, aki lelki táplálékunkról gondoskodott. Gábor atya mellett az egyházmegyei igazgatók ismertették a programot. Még aznap este ismertették a programot, amely ránk várt. Hétfő témaköre a karitásztörténete, szervezete, tevékenysége volt. Kedden a katasztrófákról, menekültekről, a fogyatékkal élőkéről és a szenvedélybetegségekről szólt. A függőségek témaköre a hallgatóságra nagy nyomással bírt, hisz a fiataljaink egyik legnagyobb veszélyforrásával kell naponta szembesülnünk. Természetesen az előadás sorozatban a „támogató” család, kiemelt figyelmet kapott. Este borkóstolással és táncszállal sikerült egy kicsit oldani a feszültséget. Jött a szerda, amikor alig, hogy kigyógyultunk a szenvedélybetegségünkéből, kaptuk a hátrányokkal küzdő roma kérdéseket. Nagyon hálás voltam Somos László atyának, mert egy számomra ismeretlen nézőpontból világította meg a roma családok napi problémáit. Ő eljött a csapata segítségével a roma problémák megértése mellett az átélés-beleélés érzését is átadta nekünk, így a súlyos társadalmi helyzetben élőkről árnyaltabb képet kaptunk. A szerda délután szabadprogram volt. Volt, aki a strandon hűsölve próbált feltöltődni, kicsit eltávolodni a súlyos témák okozta nyomástól és volt, aki Szeged szépségeit ment felfedezni. Csütörtökön hallhattuk mit jelent a karitászt munka az idősekkel. Az életkor előre haladásával átfogó képet kaptunk az idősek napi korlátozottságaiból származó nehézségeiről. Persze ezek nem olyan témák, amelyeket nem lehetett volna tovább boncolgatni, de az idő rövidsége, amely harminc perc, nem tette lehetővé ezt számunkra. Volt az

előadók között mentőtiszt, aki életet lehel belénk és bemutatta, ha a szükség úgy hozza, hogyan kell eszméletlen személyt újraéleszteni. Több-kevesebb sikerrel mi hallgatók is megbirkózhattunk- e nehéz feladattal. Nagyon jó, hogy ilyen sokszínűek vagyunk, mert ezáltal, több nézőpontból láthatjuk az adott feladatot és a megoldás lehetőségeit. Fájószívvel, augusztus 7-én este érkeztem haza a táborból. Nekem nagyon sokat adott érzelmileg és szakmailag az elmúlt öt nap képzése, mert biztosan vannak olyan új ismeretek, amiket tudok alkalmazni a munkám során, hisz a karitatív segítségnyújtás nem csak pusztán a fizikai cselekvésről szól, hanem a magunk személyiségére is nagy hatással bír. Ha egy szóval kellene jellemeznem az elmúlt napokat, akkor személy szerint a HÁLA szó jut eszembe. Köszönöm Tóni atyának, hogy támogatta a Karitászt továbbképzésen való részvételmet.
Varga Éva

AZ ÉLET IGÉJE – 2015. augusztus

„Járjatok szeretetben” (Ef 5, 2)

Ez az ige röviden összefoglalja az egész keresztény etikát. Cselekedeteink akkor tükrözik Isten teremtő elgondolását, akkor lesznek hitelesen emberiek, ha a szeretet mozgat bennünket. Járjatok szeretetben, ez életünk útjára utal, amelyen csak a szeretettől készletve érhetünk célba, ebben áll a törvény.

Pál apostol az efezusi keresztényekhez intézi ezt a buzdítást, ebben foglalja össze, amit a keresztény életéről írt: vessük le a régi embert és öltünk magunkra az újat, mondjunk igazat és beszéljünk őszintén egymással, aki lopott, ne lopjon többé, bocsássunk meg egymásnak és cselekedjünk jót. Egyszerűen „járjunk szeretetben”.

Ez az ige kísért majd bennünket egész hónapra át, olvassuk hát el a teljes mondatot, amelyből vettük: „Mint Isten kedves gyermekei, legyetek az ő követői és járjatok szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta magát értünk jó illatú áldozati adományként az Istennek.”

Pál úgy tartja helyesnek, hogy minden tettünkben Isten legyen a példaképünk. Ha Istenre a szeretet jellemző, akkor ez a gyermekeire is legyen igaz: ebben kell utánozniuk őt.

Vajon hogy ismerhetjük meg Isten szeretetét? Pál világosan tudja: ez Jézusban mutatkozik meg, ő mutatja meg, hogyan és mennyire szeret Isten. Az apostol ezt személyesen is megtapasztalta: „szeretett engem és feláldozta értem” (Gal 2,20), és most elmondja mindenkinek, hogy az egész közösség megtapasztalhatta.

„Járjatok szeretetben”

Milyen mértékkel szeretett minket Jézus? Mihez kell mérnünk a szeretetünket?

Tudjuk, hogy az ő szeretete határtalan, nem zár ki senkit és nem is személyválogat. Jézus meghalt mindenkiért, az ellenségeiért is, azokról, akik megfeszítették, épp úgy, mint az Atya, aki egyetemes szeretetében fölkelti napját és esőt küld jókra és gonoszakra, bűnösökre és igazakra egyaránt. Leginkább a kicsikkel és a szegényekkel törődött, a betegekkel és a kizsájtottakkal. Nagyon szerette a barátait, különösen közel állt tanítványaihoz. Bőven árasztotta szeretetét, olyannyira, hogy még az életét is odaajándékozta.

Most mindannyiunkat arra hív, hogy osztozzunk szeretetében, és úgy szeressünk, ahogy Ő szeretett.

Első hallásra ijesztő lehet ez a meghívás, mert túl sokat kér. Hogy utánozhatnánk Istent, aki mindenkit mindig elsőként szeret? Hogy szerethetnénk Jézus mértékével? Hogyan „járunk szeretetben” az életige szerint?

Ez csak úgy lehetséges, ha előbb mi magunk is megtapasztaljuk, hogy szeretnek bennünket. „Járjatok szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket”, úgy is mondhatnánk: azért, mert Krisztus is szeretett minket.

„Járjatok szeretetben”

Járjatok: azt jelenti, alakítsátok eszerint lépteiteket, cselekedeteiteket, viselkedéseiteket, azaz minden tettünket a szeretet indítsa és irányítsa. Tehát egy dinamikus folyamatról van szó: Pál szeretné megértetni velünk, hogy a szeretetet tanulunk kell, hogy hosszú utat kell megtennünk, hogy Istenhez hasonlóan nagylelkűek legyünk. Pál más képeket is használ, hogy leírja ezt az állandó folyamatot: az újszülöttek növekedésének példáját hozza egészen a felnőttségig (vö. 1Kor 3,1-2), másutt ültetvényről beszél, épületről, a pályán futók küzdelméhez hasonlítja, míg el nem nyerik a díjat (vö. 1Kor 9,24).

Fabio Ciardi OMI